

RĪGAS SV. JĒKABA KATEDRĀLES VĒSTNESĪTIS

Nr. 11 (317)
2018. gada
3.jūnijs

Mīlestības klātbūtne

Kaut gan Kristus savā laikā uzkāpa debesīs, viņš ir mūsu vidū. Viņš ir ar mums, jo Pēdējās vakariņās „ņēma maizi... un sacīja: ‘Tā ir mana miesa, kas ir jūsu dēļ’,... Tāpat viņš pēc vakariņām ņēma arī biķeri, sacīdams: ‘Šis biķeris ir Jaunā Derība manās asinīs’ ” (1 Kor 11: 23 – 25). Krustā sistā Jēzus Kristus Miesu un Asinis, lai viņš tiktu uzpurēts par pasaules grēkiem. Jēzus savā atdevē Tēvam (sal. Lk 23: 46) darbojas kā augstais Priesteris, savas Miesas un Asins upura Priesteris savam Tēvam.

Krustā sistais un augšāmcēlušais Kristus. Šis Upuris un šis Priesteris ir uz visiem laikiem, arī pašlaik, kā saka sv. Pāvils: „Jo cikreiz jūs ēdat šo maizi un dzerat biķeri, jūs sludināt Kunga nāvi, kamēr viņš atnāks” (1 Kor 11: 26).

Mums jāsludina Kunga nāve visās vietās. Viņa nāve mums māca patiesību par Emanuēlu – Dievu, kas ir ar mums caur sava Dēla upuri. Viņš ir mūsu vidū pestīšanas veidā. Viņš ir ar mums kā pasaules Pestītājs.

Visu dzīvi būtu jāvieno ar Euharistiju. Maize kā „šīs zemes un cilvēku darba auglis” un vīns kā „vīnkoka un cilvēka darba auglis” (Sv. Mises upurēšanas vārdi) simbolizē visu to labumu mūsos un mūsu

darbā, ko var pārvērst upurī un slavā Dievam.

Šādi jau zemes virsū sākās debesu valstība. Dievs vēlas paļauties uz mūsu līdzdarbību ar šīm upurdāvanām. Ar Euharistiju, Kunga Miesas un Asiņu upuri, šīs zemes labumi kalpo galīgās valstības iestādīšanai. Maize un vīns pārveidojas noslēpumaini, taču patiesi un substanciāli, caur Svētā Gara spēku un ordinētā kalpotāja vārdiem, par mūsu Kunga Jēzus Kristus Miesu un Asinīm. Kristus ņem pie sevis visu, ko esam atnesuši, un uzpurē sevi un mūs Tēvam šī viena upura atjaunošanā, kas jau aizsāk Dieva valstību un sludina viņa galīgo atnākšanu.

Kristus paliek mūsu vidū ne tikai Mises laikā, bet arī pēc tam zem zīmēm tabernākulā. Euharistijas godināšana ilgst visu dienu, tā netiek ierobežota ar upura svinēšanu. Viņš ir Dievs, kas ir tuvu, Dievs, kas mūs gaida, Dievs, kas izvēlējies palikt ar mums. Kad ir ticība šai klātenei, cik viegli būt tuvu viņam, pielūdzot pašu Mīlestību, cik viegli izprast mīlestības izpausmes pret Euharistiju gadsimtu gaitā!

Tomēr Jēzus ne tikai vēlējas palikt ar mums.

(turpinājums 3.lpp)

DIEVKALPOJUMI RĪGAS SV. JĒKABA KATEDRĀLĒ

Svētdiena, 3.jūnijs. Parastā Liturģiskā laikposma 9.svētdiena.

Jēzus Sirds godināšana.

Vissvētākā Sakramenta adorācija.

8.00 Sv. Mise par Toma Aleksandra veselību un veiksmi. „Svētais Dievs”

9.15 ML – Marijas Leģions Svētdienas skolas telpās

11.00 Galvenā Sv. Mise pie Sāpju Dievmātes baznīcas Pils laukumā ar procesiju pa Vecrīgas ielām un 4 evaņģēliju dziedājumiem

15.00 Sv. Mise (bērniem) par Ingu, Māri, Sondru, Jozi

18.00 Jēzus Sirds Dievkalpojums

18.30 Sv. Mise par Petrasu, Gražinu, Pauļu, Benediktu, Donaļdu

Pirmdiena, 4.jūnijs

8.00 Sv. Mise par Raupes dzimtas mūžībā aizgājušajiem

Jēzus Sirds litānija

Otrdiena, 5.jūnijs. Sv. Bonifācijs, bīskaps un moceklis. Piemiņas diena.

8.00 Sv. Mise par priesteri + Jāni Voitiņu

Jēzus Sirds litānija

11.00 Sv. Mise Gaļezera pansionātā

15.30 -17.30 Grēksūdze

18.30 Saderināto un iemīlējušos tikšanās svētdienas skolas telpās

Trešdiena, 6.jūnijs

8.00 Sv. Mise par + Viju Raupi

Jēzus Sirds litānija

Ceturtdiena, 7.jūnijs

8.00 Sv. Mise par + Sintiju Bāliņu

Jēzus Sirds litānija

18.00 Adorācija

19.00 Sv. Mise jauniešiem par Rihardu Ērgli. Piedalās kopienas „Kamila” ansamblis.

Šodien Vissv. Sakramenta oktāvas noslēgums. Bērnu un lauku zāļu pasvēte.

Piektdiena, 8.jūnijs.

Vissvētākā Jēzus Sirds. Svinības.

8.00 Sv. Mise

Jēzus Sirds Dievkalpojums

Pilnas atlaidas par uzpurēšanās aktu

Vissv. Jēzus Sirdij. Šodien atturība no gaļas ēdieniem nav saistoša.

Sestdiena, 9.jūnijs. Vissvētākās Jaunavas

Marijas Bezvainīgā Sirds. Piemiņas diena.

8.00 Sv. Mise

Jēzus Sirds litānija un uzpurēšanās akts

Vissv. Jaunavas Marijas Bezvainīgajai

Sirdij

10.00 Kristības

11.00 Kristības

Svētdiena, 10.jūnijs.

Parastā Liturģiskā laikposma 10.

Svētdiena.

8.00 Sv. Mise par draudzi un „Svētais Dievs”

09.15 ML – Marijas Leģions Svētdienas skolas telpās

11.00 Galvenā Sv. Mise par Zigmundu Kalniņu

15.00 Sv. Mise (bērniem) par Juri Viguli

18.00 Jēzus Sirds litānija

18.30 Sv. Mise

Pirmdiena, 11.jūnijs.

Sv. Barnaba, apustulis. Piemiņas diena.

8.00 Sv. Mise. Jēzus Sirds litānija

Rīgas Svētā Jēkaba katedrāles garīdznieku kontaktāruņi

Sv. Jēkaba katedrālē:

tālr. 67326419

Pr. Pauls Kļaviņš, administrators:

tālr. 67224314, mob. 27001445

Pr. Valters Vārpsalietis, vikārs:

mob. 25920913

Diak. Gunārs Konstantinovs:

tālr. 67326419, mob. 29654800

Otrdiena, 12.jūnijs

8.00 Sv. Mise

Jēzus Sirds litānija

15.30-17.30 Grēksūdze

19.00 Sv. Mise Onkoloģijas centrā

Trešdiena, 13.jūnijs.**Sv. Antons no Padujas, Priesteris un
baznīcas Doktors. Piemiņas diena.**

8.00 Sv.Mise

Jēzus Sirds litānija

Ceturtdiena, 14.jūnijs

8.00 Sv. Mise

Jēzus Sirds litānija

18.00 Adorācija

19.00 Sv. Mise jauniešiem. Piedalās
ansamblis „Effata”**Piektdiena, 15.jūnijs**

8.00 Sv. Mise

Jēzus Sirds litānija

11.00 Sv. Mise Aglonas Dievmātes Godam

Sestdiena, 16.jūnijs

8.00 Sv. Mise

Jēzus Sirds litānija

18.00 Sv. Mise – Dziedināšanas
dievkalpojums**Svētdiena, 17.jūnijs. Parastā Liturģiskā
laikapsma 11.svētdiena.**

8.00 Sv. Mise un „Svētais Dievs”

9.15 ML – Marijas Leģions Svētdienas
skolas telpās

11.00 Galvenā Sv. Mise

15.00 Sv. Mise (bērniem)

18.00 Jēzus Sirds litānija

18.30 Sv. Mise

Mīlestības klātbūtne*(turpinājums no 1.lpp)*

Viņš arī vēlas dot mums spēku ienākt viņa valstībā. „Ne katrs, kas man saka: ‘Kungs, Kungs’, ieies debesu valstībā, bet gan tas, kas pilda mana Tēva gribu, kurš ir debesīs” (Mt 7: 21). Kristus, kas piepildīja Tēva gribu „līdz nāvei, līdz pat krusta

nāvei” (Flp 2: 8), ļauj mums caur Euharistiju ņemt daļību viņa uzticībā. Euharistijā viņš dod mums spēkus izpildīt Dieva gribu, lai mēs varētu ienākt debesu valstībā. Kristus vēlas būt mūsu stiprinājums. „Ņemiet un ēdiet, šī ir mana miesa” (Mt 26: 26), viņš saka mums kā toreiz apustuļiem. Tas ir Mīlestības noslēpums, kas no mums pieprasa mīlestības atbildi. Tāpēc vienmēr to jāsaņem cienīgi, žēlastības stāvoklī, ar attīrītām dvēselēm, ja vajadzīgs, ar Izlīgšanas Sakramentu. „Ikviens, kas necienīgi ēdīs šo maizi vai necienīgi dzers no šī biķera, būs vainīgs pret Kunga Miesu un Asinīm” (1 Kor 11: 27). Mēs to saņemam, cik iespējams bieži kā apliecinājumu mūsu mīlestībai, mūsu vēlmei kļūt līdzīgiem viņam, kalpojot viens otram.

*13.maija katehēze par Izlīgšanas
Sakramentu*

Dievs ar mums. Viņš mājā mūsos jau aizsākot uzturēt to vienotību ar Dievu, kas mums būs debesīs. Kad saņemam Komūniju ar atbilstošu attieksmi, mūsu dvēselēs it kā nostiprinās Trīsvienības iemājošana. Tad lai sadzirdam Kristus vārdus: „Dieva valstība ir jūsu vidū” (Lk 17: 21).

Kaut gan Dieva valstība daļēji pastāv tagadējā laikā, tā nav no šīs pasaules (sal. Jņ 18: 36). Viņa valstība ir „patiesības un dzīvības, svētuma un žēlastības, taisnības, Mīlestības un miera valstība” (Kristus Karaļa svētku prefācija). Tā ir valstība, ar kuru viņš devās sagatavot vietu mums un kurai viņš mūs piecels, kad būs gatavi

(sal. Jņ 14: 2-3), ja būsim uzticīgi.

Katreiz, kad ņemam daļību Euharistijā, esam ciešāk vienoti ar Kristu un Viņa ar visiem cilvēkiem. Šī vienotība ir pilnīgāka par dabisko. Šādi vienoti esam sūtīti liecināt par Dieva mīlestību ar ticību un kalpošanu citiem, sagatavojot viņa valstības atnākšanu un aizsākot tās pieredzi jau tagad. Līdz ar to apzināties mūsu darbības dziļo nozīmi, veicinot mieru, veidojot mīlestības civilizāciju.

Euharistija ir misijas, sūtības sakraments. No tās rodas misija visiem nokristītajiem. Lai tad ejam liecināt par Jēzu, stiprināti ar Euharistiju. Lai ejam kopā ar Mariju! Viņa ir Baznīcas Māte, kuras loma turpinās Baznīcā. Lai ejam drosmes, pacietības, izturības, bet galvenokārt mīlestības pilni!

Jēkaba katedrāles draudzes Vasarsvētki

Jau gandrīz divus gadu tūkstošus Baznīca svin savas dzimšanas dienu, kuras centrs un kodols ir Svētā Gara nonākšana Vasarsvētku dienā pār Jaunavu Mariju un apustuļiem. Gars pārvērta Jēzus sludināto vēsti visām tautām saprotamā valodā un Gara gudrība arī šodien turpina darboties Baznīcā, lai Kunga vēsts būtu pieejama visdažādākajiem cilvēkiem "viņu valodā". Svētajos Rakstos atrodam būtisku Gara nākšanas priekšnosacījumu: "*visi bija sapulcējušies vienā vietā*" (Apd 2, 1) un līdz pat šai dienai kristīgo draudžu spēja "būt vienā vietā" un vienprātība ir spēcīgākā liecība par Baznīcas dzīvīgumu.

Rīgas Svētā Jēkaba katedrāles draudze šogad Vasarsvētkos 20.maijā varēja piedzīvot vairāk kā "obligāto minimumu" - Svētās Mises apmeklējumu. Draudzes brāļi un māsas pēc Svētās Mises 11.00 tika aicināti "būt vienā vietā" - Kūrijas dārzā uz

slavēšanu un nelielu mielastu, lai vairāk iepazītu viens otru un Svētā Gara skaistumu un spēku.

Pasākuma scenāriju bija veidojusi un to vadīja Gunta Ziemele, kopā ar draudzes locekļiem slavēšanas dziesmas dziedāja Māris Veliks un daži grupas "Ex Animo" mūziķi, kā arī bija iespēja iemācīties ebreju deju. Īpašu labestību un sirds siltumu svētku norisē ar savu klātbūtni ienesa to īpašais viesis - mūsu arhibīskaps V.E. Z.Stankevičs, kurš svinības atklāja ar uzrunu, kā arī vēlāk agapē bija iespēja no viņa rokām saņemt maizi un zivis, atceroties brīnumainos maizes laušanas (Lk 24, 30-31) un zivju zvejas (Jņ 21, 1-11) notikumus pirms 2000 gadiem.

Savā uzrunā arhibīskaps salīdzināja draudzes daudzos cilvēkus ar miltiem, kam nepieciešama saistviela – ūdens, lai no tiem kas varētu tapt. Baznīcā šis ūdens ir Svētais Gars, ko saņemam Kristībā un kurš dāvā Gara dāvanas, kas ļauj draudzei kļūt par vienoto Kristus Miesu. Kā otru nozīmīgu Gara simbolu arhibīskaps minēja uguni, kas apdedzina - māla darinājums bez apdedzināšanas ugunī ir un paliek trausls, ātri izšķīst, bet karstā ugunī apdedzinātais kļūst stiprs un kalpo ilgi. Viņa teiktais rosināja uzdot jautājumu sev - vai esmu tikai sīkais miltu puteklis, kas vairās no saistošā Gara ūdens un drupenais trauks, kas bīstas Gara dedzinošās uguns? Vai tomēr esmu spējīgs pieņemt Gara darbību un kļūt no miltiem par maizi citiem, no drūpoša māla veidojuma par stipru un mīlestības pilnu trauku?

Pēc slavēšanas un arhibīskapa uzrunas sekoja agape, daloties ar maizi, zivīm un citām gardām, cilvēka roku darinātām Dieva dāvanām. Bīskapa un draudzes locekļu dalītā maize ar zivīm aktualizēja vēstījumu par Dzīvības Maizi Euharistijā, kuru saņēmuši, mēs Gara spēkā pazīstam Kungu, spējam kļūt par maizi citiem un "cilvēku zvejniekiem" Dieva valstībai. Citu draudzes kopības aspektu atklāja ebreju dejas mācīšanās. Šī kustība uz priekšu, turoties kopā vienam ar otru dejojot aplī, savdabīgā veidā apliecināja seno patiesību, ka esam nepieciešami cits citam draudzē un arī sabiedrībā ārpus tās, lai ietu uzpriekšu, kā arī to, ka visus darbus iesāk un pabeidz pats Kungs.

Izturīgāko draudzes locekļu Vasarsvētki noslēdzās ar V.E. arhibīskapa Z.Stankeviča svinēto Svēto Misi, kuras laikā viņš piešķīra Iestiprināšanas sakramentu, kura darbība dzīves gaitā aktualizēs iestiprinātajiem dotās Svētā Gara dāvanas. Arī šī vakara Svētās Mises muzikālais noformējums savdabīgā veidā atklāja pašu ticīgo un viņiem doto Gara dāvanu dažādību - bija iespēja dzirdēt un dziedāt gan nelielas grupas dziedātās slavēšanas dziesmas, gan klasiskos Svētās Mises dziedājumus kora un ērģelnieka izpildījumā.

Vai cilvēkam vajadzīga Baznīca un šī sapulcēšanās "vienā vietā"? Varbūt runāt ar Dievu tikai savā kambarī un vienam? Šādus un līdzīgus jautājumus uzdod daudzi.

Arhibīskapa vārdi atbildēja uz šo jautājumu - "ja nebūtu Baznīcas, mēs nebūtu satikušies" un katrs kaut reizi ir piedzīvojis, ka dzīves lielākos pavērsienus un notikumus iesāk satikšanās - ar īpašu cilvēku, ar Dievu, ar mūžīgo Dieva Mīlestības Garu, kurš joprojām liesmo Dieva troņa priekšā. Piedzīvosim šādu satikšanos un lai tā pārveido mūsu dzīves.

Stella Jurgena

Kora Gloria sadraudzības brauciens

Katedrāles bērnu un jauniešu koris skaisto maija mēnesi iesāka ar ceļojumu uz Auci. Ar mūsu draudzes ganu laipnību un svētību, sildot siltajai maija saulītei, pateicoties šoferītim Mārim, nepilnais kora sastāvs ieradās Auces katoļu baznīcā. Laipni un nepacietīgi mūs sagaidīja Pr. Uldis Cēsniņš un saliedētie draudzes locekļi. Pirms Sv. Mises visi vienojāmies rožukroņa lūgšanā savus nodomus un pateicības veltot Dieva mātei. Tam sekoja Svētā Mise, kuru bagātināja mūsu lakstīgalu izlocītie liturģiskie dziedājumi ērģelnieka Ingusa un diriģentes Beatrisis vadībā. Koncerts pēc Mises bija kā mūsu mīla pateicība Dievam un Auces draudzei. Pēc Mises draudze mūs aicināja uz sirsnīgi saklātu koptgaldu baznīcas dārzā, kura pagatavošanā roku klāt licis arī Pr. Uldis. Pēc kopīgās sadraudzības Auces apskati iesākām ar ekskursiju pa luterāņu baznīcu, kur uzzinājām patiešām interesantus faktus par vēsturi, mākslu un cilvēkiem. Baudījām arī Vecauces pils atmosfēru. Ceļojumu noslēdzām ar mierīgu atpūtu un sarunām kopā ar priesteri Uldi pie Ķevelas avotiem.

Ar cieņu un pateicību par šo iespēju, kora dalībnieki un viņu vecāki un vecvecāki.

REMONTDARBI KATEDRĀLĒ

Ar jūniju aizsāksies remontdarbi altāra telpā un tualetēs. Laipni lūdzam pieteikties pie dežurantēm brīvprātīgos dievnama uzkopšanai un sakārtošanai dievkalpojumiem

LATVIJAI UN BRĪVĪBAI

Euharistijas iestādīšana saistīta ar jūdu Lieldienu Jēra tradīciju, ikgadējo piemiņu atbrīvošanai no Ēģiptes, kurai tā dod jaunu virzienu, vēršot to uz Jaunās Derības piemiņu. Svinot Latvijas simtgadi, ticīgajiem būtu jānovērtē ciešā saikne starp patiesu brīvību Jēzū Kristū un Viņa dāvāto klātbūtni Euharistijā, kas ir pateicība par cilvēku atbrīvošanu.

Izraēla atbrīvošanas piemiņa bija pamatā Lieldienu Jēra svinībām. Jūdu tradīcijas lūgšanās lasām šo vēlmi: Katrā paaudzē katram jāapzinās sevi kā personīgi ejošu no Ēģiptes. Tāpēc jāpateicas, jāslavē, jāgodina, jāsvētī, jāciena viņš, kas šos brīnumus darījis mūsu sentēviem un mums; viņš mūs izvedis no verdzības uz brīvību, no bēdām uz prieku, no vaimanām uz svētkiem, no tumsas uz lielu gaismu.

Jēzus piepilda Lieldienu nozīmi ar savu nāvi un augšāmcelšanos, saskaņā ar Pāvila vārdiem: "Kristus, mūsu Lieldienu jērs, ir uzpurēts" (1 Kor 5:7). Pēdējās vakariņās viņš iestāda piemiņu savam Lieldienu Jēra upurim un aicina mācekļus turpināt šo piemiņu līdz viņa atnākšanai godībā. Šī ir piemiņa viņa atdotajai miesai un izlietajām asinīm.

Atdodot savu miesu un izlejot savas asinis, Kristus apstiprina mūsu atbrīvošanu un glābšanu no grēka; Jaunās Derības upurī viņš izsaka mūsu atbrīvošanas un pestīšanas pilnību ar iekšējo Gara dāvanu, un aicina mūs uz mūžīgo Lieldienu Jēra mielastu savā valstībā.

Baznīcas Euharistiskā liturģija atgādina brīvības dāvanu, ar kuru Kristus mūs atbrīvojis: "Kad, mūs glābjot, Jēzum nācās atdot savu dzīvību, viņš paņēma rokās maizi..." (VI Euh. lūgšana). "Kad pienāca stunda, kurā tev, svētais Tēvs, vajadzēja

pagodināt savu Dēlu, viņš, mīlēdams savējos, kas bija pasaulē, mīlēja viņus līdz galam" (IV Euh. lūgšana). Euharistija izsaka Kristus brīvības noslēpumu, atbrīvošanas dāvanu; Tā nozīmē mīlestību līdz galam, jo vienīgi mīlestība var atbrīvot.

Euharistija pieder Kristus atpestīšanas stundai cilvēces un pasaules vēsturē. Šī ir stunda, kurā Cilvēka Dēls "mīlēja līdz galam" (Jņ 13:1), līdz galam apstiprināja mīlestības pestījušo spēku. Viņš atklāja, ka Dievs pats ir mīlestība. Nav bijusi un nekad nebūs lielāka atklāsme, radikālāks apstiprinājums šai patiesībai. "Cilvēkam nav lielākas mīlestības par to, ka cilvēks atdod savu dzīvību" (Jņ 15:13) par visiem, lai tiem "būtu dzīvība un tā būtu pārpilnībā (Jņ 10:10).

Šajā mīlestības noslēpumā Jēzus paklausību Tēvam nevar atdalīt no viņa cilvēciskās brīvības. Iestādot Euharistiju, Kristus norāda, ka tā cieši saistīta ar Jauno Derību, caur "izlietām asinīm" viņa nāvē, kas ir kulminācija viņa padevībai Tēvam bezierobežotā dēla paklausībā. Viņš mūs vada kopā ar sevi no šīs pasaules pie Tēva un apsola mūsu galīgo atbrīvošanu, kad viņš piecels mūs pēdējā dienā (sal. Jņ 6: 51-54).

Euharistijā kā spogulī skatām to, ko varēsim apcerēt vaigu vaigā mūžībā. Tāpēc varam uzņemties dzīves grūtības arī sabiedrības un valsts labā ar Euharistijas spēku un kristīgu cerību, kas īpaši iezīmē cilvēka brīvību. Cerība māca pacietību, izturību, pašatdevi un uzpurēšanos. Esam aicināti ņemt dalību atpestīšanas dāvanās: grēku piedošanā un Sv. Gara dāvanā. Atbrīvošanas pieredze tiek atjaunota mums īpaši caur Kristus Gara nonākšanu kā jaunus Vasarassvētkos, lai mēs atbildētu Kristus dāvanai ar labprātīgu un dāsnu mīlestību: "Lai mēs vairs nedzīvotu paši sev, bet gan

viņam, ...viņš atsūtīja Svēto Garu” (IV Euh. lūgšana).

Euharistija ir iestādīta ar vārdiem “dariet to manai piemiņai” un kļūst par atpestīšanas saskari, caur kuru cilvēcei katrā laikā it kā kļūst pieejamas bezgalīgās pestīšanas bagātības – ieskaitot iespēju rehabilitēt grēka iznīcināto cilvēka brīvību. Caur Euharistiju cilvēcei tiek sniegta iespēja atgriezties no verdzības ar visām tās sekām, kas to ieved iznīcināšanas iespējā. Irenejs no Lionas bija tā valdzināts ar Kristus nesto brīvību, ka viņš sauca pirmos mācekļus par “patiesības sludinātājiem un brīvības apustuļiem” (*Adversus Haereses*, III, 15,3). Viņš kristīgo Euharistiju stāda priekšā no brīvības aspekta. Kā Kunga dāvana, Euharistija ir brīvas tautas upurdāvana (turpat, IV, 18, 1-2).

Pat vajāšanas pirmās kristiešu kopienas izprata un liecināja, ka Euharistijas svinēšana bija liels stimuls savstarpējai mīlestībai. Šī mīlestība spēja no viņiem

visiem veidot brāļus un māsas jaunā tautā, kuri tika audzināti drosmīgi liecināt līdz pat mocekļībai. Viņi spēja atjaunot sabiedrību caur mīlestību un solidaritāti, kas izrietēja no Euharistijas svinēšanas un

Svētdienas skolas
izlaidums 27.maijā;
foto: V.Šaicāns, mob.
26553649

izpaudās līdzdalībā labumos un ziedojumos tiem, kuriem bija vajadzība.

Kristus klātbūtne sakramentā aicina katru ticīgo uz ticību un lūgšanas pielūgsmi atvērtībā Dieva Mīlestības noslēpumam, uz kuru ved klusā adorācijas tikšanās.

Dievišķais „Tu” uzrunā, atklāj un piepilda cilvēcisko „es”. Lai lūgšana būtu patiesi kristīga, būtiski, lai sastaptos “divas brīvības - Dieva bezgalīgā brīvība un cilvēka ierobežotā brīvība” (*Orationis formas*, n.3).

Mūsdienās daudzkārt zudusi attieksme meditēt, pārdomāt, sakopoties un apbrīnot. Cilvēkiem, pat ticīgiem, ir grūti palikt Dieva klātbūtnē, adorācijas un apbrīnas, pateicības, atdeves, lūgšanas un iestāšanās garā. Viss tas izriet no brīvas sirds, jo tā spēj pazīt Dievu.

Vissvētākā Sakramenta priekšā noslēpuma kontemplācija dara iespējamu šo būtisko tikšanos ar Kristu prom no kņadas un virspusības, kādā dažkārt atrodamies. Vienīgi sirdsapziņas svētnīcā, ko apgaismo ticības apziņa par esamību Dieva klātienē, var piedzīvot patieso brīvību, kas atbild brīvi uz Dieva mīlestību. Šī pieredze atklāj patiesību, kas attiecas uz Dievu un mums pašiem.

Euharistija kā klātbūtnes noslēpums aicina mūs pielūgt vai adorēt. Jānis Pāvils II raksta par ciešo attiecību starp brīvību un adorāciju: „Patiesiem Dieva godinātājiem jāgodina Viņš ‘garā un patiesībā’ (Jņ 4:23): šajā godināšanā tie kļūst brīvi. Dieva godināšana un attiecības ar patiesību Jēzū Kristū atklāts kā dziļākais brīvības pamats” (*Veritatis Splendor*, n.87).

Lūgšana tabernākula priekšā

Kungs, es vēlētos pateikties tev par tavu klātbūtni, par to, ka šajā namā redzu tava Tēva namu un tu tajā māj; Tu nevēlējies būt tālu no mums, apslēpts kopā ar Tēvu un Svēto Garu. Tu vēlējies turpināt mājšanu mūsu vidū kā ceļš, kas ved pie Tēva. Kā ceļš, pa kuru mēs arī iegūstam Svēto Garu.

Es vēlētos tev pateikties, ka šeit atrodies, apslēpts Hostijas noslēpumā, tomēr tik ļoti klātesošs, ka pats mūs māci lūgties un palīdz dzīvot. Tik ļoti klātesošs, ka nākam,

lai saņemtu tavas klātbūtnes nestās dāvanas: ticības pārliecību, tavas mājdošanas mīlestību mūsu vidū.

Kungs, tu zini, cik vāji esam un cik tālu esam novirzījušies; tu zini, ka visu ko citu uzskatām svarīgāku, nekā tevi; tomēr tu turpini mūs atgriezt šajā vietā, kurā tu māj, lai mūs mainītu.

Kungs, ļauj tavam Svētajam Garam mūs pārņemt reiz uz visām reizēm, lai visos ceļos mēs zinātu, ka staigā mums līdzās, palīdzi un atbildi mums. Tu nevēlies, lai tevi godina kā kādu tālu esošu valdnieku, bet esi brālis, kas mīl mūs un nemitīgi mūs pavadi.

Palīdzi dzīvot šai mīlestībai, kas vieno tevi ar Tēvu Svētajā Garā. Palīdzi to uztvert, vismaz nojaust visur tās klātbūtni, lai mēs vairs neslēptu tās darbību, bet gan būtu pieejami tavai žēlastībai; tik atvērti, ka ar tavu palīdzību dzīvotu tavā kalpošanā un sadarbotos tavā darbā. Šādi pie tevis mēs vairāk vestu tos, kas mīl tevi, lai pasaulē vairotu mīlestību, kas vēlas sastapt tevi, Tēvu un Garu.

Šeit ir klātesoša tava mīlestība uz mums, mīlestības pilna klātbūtne, kas aptver arī katru stāvokli, katru mīlestības attieksmi.

Kad kļuvi par cilvēku un mājot kā bērns mūsu vidū, tava Māte bija tev līdzās. Viņa šķīsti tevi mīlēja, taču pat šī mīlestība bija tavas klātbūtnes viņai dotā dāvana.

Mātes mīlestība izlīdzināja tavu ceļu, tev kalpoja, bija rosināta vienīgi aprūpēt tevi, pielūdzot Tēvu Dēlā. Šo Mātes mīlestību tu veidoji kā paraugu arī mums. Māci uzlūkot tavu Māti, palīdzi no viņas mīlestības gūt mūsu mīlestību uz tevi, pielūgt tevi kopā ar viņu, kā arī kopā ar viņu labpatikt tev tādā pašā mīlestības kalpošanā. Amen.

(Adriāna fon Špēra)

Svētceļojums 2018

Rīga, 31.07. (Sv. Jēkaba katedrālē) – Aglona

Tēvs zina, ka tas viss jums ir vajadzīgs” (Mt 6, 32)

TĒMA: Dievišķā apredzība

un cilvēka brīvība (atziņas no

Romano Guardini, 1885-1968)

Vai tici, ka Tev ir dots vairāk, nekā spēj iedomāties? Tev ir dots viss! Ieraugi to, kas Dievam plānā priekš Tevis, un tici, ka notiks tas, ko pašlaik vēl neredzi! Nepaliec ikdienā, bet nāc ar mums!

Svētceļojumā lasīsim Bībeli, klausīsimies Dievā caur klusumu un lekcijām, slavēsīm, lūgsim par mūsu zemi, kā arī gatavosimies pāvesta Franciska atbraukšanai! Būs žēlsirdības un Svētā Gara izliešanās vakari – saņemsim personiskas dāvanas no Dieva. Dievs atklās brīnumu katram no mums un mūs dziedinās!

Ņem līdzi draugus no Latvijas un ārzemēm – palīdzēsīm visu saprast! Vēl mēs pērsimies pirtī, peldēsīmies ezerā un baudīsim dažādu vietu kultūru un stāstus. Visur nakšņosim telpās. Droši vari pievienoties pašā sākumā vai jebkurā citā svētceļojuma dienā!

Līdzi jāņem: ērti iekšas apavi – vislabāk dubultā, lietus mētelis, galvas sega pret sauli, guļammaiss un matracītis, kā arī maiņas apģērbs, higiēnai nepieciešamās preces un medikamenti. Dalības maksa: 50 eiro, tajā iekļauta ēdināšana 3 reizes dienā (taču lai finanses nav šķērslis; problēmu gadījumā sazinies iepriekš).

Kontaktinformācija un reģistrācija:

tālr. nr. 29966227 (Gunta),
svetceļojumskat@gmail.com vai Facebook
– Svētceļojums Rīga (Sv. Jēkaba katedrālē) – Aglona.

Redakcijas adrese:

M. Pils 2, Rīga, LV-1050

Tālr.: 28882358

E-pasts: vestnesitis@gmail.com

Vēstnesīša numuri pieejami:

Redkolēģija:

Atbildīgais: Pr. P. Kļaviņš

Datorsalikums: Inga

Metiens: 500 eks.

www.jekabakatedrale.lv